

til

44. Veving

Norsk Etnologisk Gravskrift.

Hj. Kjenn raa på tvo likor og treu fenge killemt. Eg
er småleleg misunnagd med rori, det er so lite
greida og Kase gjeva. Endå eg soljer greida lja
kåde den eine og den andre, so Kjenn eg ikkje lenger.
Vondleg er det eg som ikkje kase kinnken, å grava vol
"tili fetlingane", som me seia.

Eg treu rett litt på Emme 44, Veving, av menns-
klor, Kvinnklor, Underbåg, for både menn og kvin-
nos. Her hadde eg eit Kvinnorinn, men eg veit ikkje
tinn og skal taka det med. Eg skal nemma det her,
og so for De seia på tinn og skal ha det med, det
kan vel gjerna verka litt pinlegt: "Jaci, undertekne
for både menn og kvinnos vor like frå gammal,
med knappa heil upp framaufer. Men Kvendebukse
vor opi i midten, so tvo tinnyn vil De litt forbi.
Kvendebukse val difor oftest kalla for Hosa."

Like hosor veit eg var i bruk i mitt uppelvde,

dei som vor unge samer med meg kunde nok

9318

bruka det som barn, men dei som var unge straks
fyre 1900, hadde Katta hosom. Tidare Katta
elste Koinnor dei og.

Hv sa me aldri hosa i sine sakkane, so dei gjorde
andre stadr. Takk var sakk.

Um andre spøjeliker, Tatt og Ymme kring til
sakjodni mot sjukdom, vil eg lite. Tatt laga
dei ikkje her, da her ikkje vakt høveleg best.
Hv stis eg fast.

Um sakjerader for sjukdomme hægges og frä borne-
og fyrte iungdomsari, at dei bruka noko dei
Katta "Voeta Ross," for gift. Elektriske bilte
var Kattisje bruka, men lite var det.

Vilde gjerne få eitli like ord frä Dykk i sine
diint av det eg her her nevnt.

Syddalen
Jens. J. Davick

Eksingedalen 29/3 54

8188

4 avskrift